

РЕШЕНИЕ

№ 3958

гр. София, 16.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 17.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1072** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предмет на разглеждане са предявени от Е. В. Д., срещу Столична дирекция на вътрешните работи – МВР два, обективно съединени искиове за обезщетяване, съответно на: А/ неимуществени вреди, в размер на 500 лева, заедно със законните лихви, считано от 02.02.2021 г. (датата на предявяване на исковата молба), причинени от отменена от Софийски районен съд, НО, 22^{ри} състав, с решение от 10.12.2020 г. по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г. ЗАПОВЕД за задържане на лице, рег. № 225зз-1216/02.09.2020 г.; Б/ имуществени вреди, в общ размер на 410 лева, от които: 400 лева за адвокатско възнаграждение по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г. на СРС, НО, 22^{ри} състав; 10 лева държавна такса по същото дело.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощения адвокат, който: поддържа исковата молба; ангажира показания на свидетеля С. К. К., за доказване претенцията за неимуществени вреди; претендира възстановяване на направените разноски за настоящото производство, съобразно приложен списък.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва изцяло исковата молба, като неоснователна и недоказана, за което е представил и писмен отговор. Счита, че: ищецът не доказва да е претърпял вреди; на лице е съпричиняване, понеже „може да се направи основателно предположение, че полицаите са имали основателни предположения от масовата гълпа, именно за задържането на тримата...“; не ангажира

доказателства; желае юрисконсултско възнаграждение; представя „писмени бележки“.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исквете.

Съдът изиска от СРС и съответно присъедини към доказателствата по настоящото дело Н.А.Х.Д № 12632/2020 г., по описа на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

С влязло в законна сила на 19.01.2021 г. решение от 10.12.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22^{PH} състав, по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г. е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-1216/02.09.2020 г., издадена от полицейски орган при 01 Районно управление – СДВР. По силата на тази заповед, видно от писмените доказателства Е. В. Д. е бил задържан на 02.09.2020 г. в 23.25 часа от полицейски орган, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи, по време на масовите протести в района на площад „Народно събрание“, в [населено място]. Освободен е на 03.09.2020 г., 04. 50 часа. Задържането е осъществено в помещение на предварителния арест на 01 РУ – СДВР и е продължило малко повече от пет часа.

С отмяната на Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-1216/02.09.2020 г., за ищеца Е. В. Д. е възникнало правно основание да претендира от СДВР обезщетение за причинените му неимуществени вреди. В исквата молба неимуществените вреди са обосновани с: повалянето му на земята и нанесени му при задържането „няколко удара в горната част на главата“; емоционален стрес; реален страх от последваща репресия; ползване на белезници; дискомфорт и неудобства. Тези негативни ефекти, които твърди да е понесъл, ищецът е оценил на сумата от 500 (петстотин) лева, като претендира и законните лихви от датата на предявяване на исквата молба – 02.02.2021 г., до окончателното изплащане на сумата. Претендира и имуществени вреди – 400 лева за адвокатско възнаграждение по делото на СРС, за осъществена на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата безплатна адвокатска помощ; 10 лева държавна такса по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г. на СРС.

От правна страна.

Настоящият решаващ състав на Административен съд София – град намира така предявените, обективно съединени искове, както следва: този за неимуществени вреди – за основателен и доказан; за имуществени вреди – за неоснователен.

Исковете, с претенция за обезщетяване на вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а именно: административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен (в случая - Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-1216/02.09.2020 г.); причинена

вреда; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Относно иска за имуществени вреди (400 лева) за защита от адвокат, в производството пред СРС, по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г. и 10 лева заплатена по същото дело държавна такса.

Видно е от обстоятелствената част и мотивите на решението от 10.12.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22^{-ри} състав, по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г., че: от страна на жалбоподателя е било предявено искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение; с решението си районният съд (абзац преди диспозитива на съдебното решение) е приел за основателна претенцията за адвокатско възнаграждение от 300 лева, но в самия диспозитив липсва осъждане на ответника СДВР да възстанови на Е. В. Д. тази сума, предвид отмяната на заповедта. Отбелязано е, че съдебното решение е влязло в законна сила на 19.01.2021 г., т.е. – не е обжалвано. След като районният съд е пропуснал да обективира с диспозитив на решението си изрична воля за осъждане на СДВР, да възстанови на жалбоподателя разходите за адвокатско възнаграждение, същият е разполагал с процесуалната възможност да заяви искане за допълване на решението, в частта за разноските, по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК. Такова искане очевидно не е направено. Пропускането на така предвидената изрично възможност, изключва претендирането на разноски за адвокатско възнаграждение по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г., на основание чл. 1 ЗОДОВ, понеже разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от същия закон изключва приложението му в такива случаи. В частта, относно претенцията за имуществена вреда - 10 лева, представляващи държавната такса по делото на СРС, исковата молба е неоснователна, на същото основание.

Относно иска за неимуществени вреди – 500 лева, причинени от незаконосъобразно задържане в арест на СДВР, за срок от 23.25 часа на 02.09.2020 г., до 04.50 на 03.09.2020 г., въз основа на отменена от Съда Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-1216/02.09.2020 г.

По делото няма данни за обременено „съдебно минало“ на ищеца и/или за извършени други деяния, съставляващи престъпление или административно нарушение. От друга страна, според състава на СРС по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г., не е доказано Е. В. Д. да е извършил деяние, което да обоснове принудителното му задържане. Свидетелят на ищеца - С. К. К., който твърди да е негов приятел от 25 години, понеже са израснали заедно като съседи и който е пребивавал в ареста заедно с него сочи, че: по време на задържането им жандармеристи са им нанесли удари с палки, след което били качени в бус и откарани в 01 РУ – СДВР; в ареста ищецът бил „видимо уплашен, притеснен; след освобождаването им и впоследствие споделял, че около месец е сънувал кошмари, свързани със задържането; майката на ищеца също била „доста уплашена и притеснена“.

Като не намира основания да дискредитира тези показания и твърденията на ищеца, и при липса на насрещно доказване Съдът приема за несъмнено, че: самото задържане на ищеца Е. В. Д. от служители на жандармерията (лишаване от право на свободно придвижване) и престоят му в помещение за предварително задържане (арест), са създали у него негативни усещания (притеснение, обида, унижение, битов дискомфорт). Такива неблагоприятни емоции би изпитал всеки, неосъждан човек, който е обект на подобни полицейски действия. Ищецът не установи и не доказа, посредством други гласни и/или писмени доказателства (медицински документи,

документи, доказващи настъпване на неблагоприятни за него последици, касаещи трудовата му дейност) настъпване на други, по-широки по обхват и последици емоционални увреждания. Обезщетение за неимуществени вреди се дължи за конкретно претърпени физически болки и психически страдания, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на административен орган, обективирани (както е в случая) в индивидуален административен акт. В процесния случай, за да определи справедлив размер на обезщетението (чл. 52 ЗЗД) Съдът съобрази гласните доказателства, както и другите, релевантни факти и обстоятелства, приемайки, че претенцията за репарирание на понесени от ищеца неимуществени вреди се явява основателна и доказана, за предявения размер от 500 лв. (петстотин лева).

Предвид т. 4 от ТР № 3/22.04.2005 г. на ВКС, ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи би дължал да заплати сумата от 500 лева, заедно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-1216/02.09.2020 г., т.е. – от 19.01.2020 г., но ищцовата претенция е за лихви, считано от по – късна дата, а именно – от предявяване на исковата молба – 02.02.2021 г. и Съдът следва да се съобрази с тази воля.

Изходът на съдебния спор е основание (чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ) ответникът да бъде осъден да възстанови на ищеца, съразмерно на уважената част от иска заплатеното от него възнаграждение за адвокат – 400 лева и внесената държавна такса от 10 лева. При липса на изрично заявено от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК и с оглед чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, Съдът не намира основание да намали размера на адвокатското възнаграждение. Така, ответникът дължи да възстанови на ищеца разносните за водене на делото (10 лева държавна такса) и възнаграждение на адвоката – 400 лева, или общо – 410 лева. Основателно, предвид отхвърлената част от исковата молба, за 400 лева адвокатско възнаграждение по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г. на СРС се явява и искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ) в размер на 100 лв. (сто лева).

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - МВР да заплати на Е. В. Д. – ЕГН: [ЕГН] обезщетение за неимуществени вреди, в размер на 500 лв. (петстотин лева), причинени му от незаконосъобразна Заповед за задържане на лице, рег. № 225зз-1216/02.09.2020 г., издадена от полицейски орган при 01 РУ – СДВР, заедно със законните лихви, считано от 02.02.2021 г., до окончателното изплащане;

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Е. В. Д. – ЕГН: [ЕГН], срещу Столична дирекция на вътрешните работи - МВР иск за имуществени вреди, в размер на 400 лева, представляващи възнаграждение за адвокат, по Н.А.Х.Д № 12632/2020 г. на Софийски районен съд и в размер на 10 лв. (десет лева), представляващи заплатена държавна такса по същото дело.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да възстанови на Е. В. Д. – ЕГН:

[ЕГН] разноските за водене на настоящото дело и заплатеното от него възнаграждение за адвокат, в размер на общо 410 лв. (четиристотин и десет лева).

ОСЪЖДА Е. В. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: